

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 118/2015
12.02.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.М., због кривичног дела ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М., адвоката Т.К., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту К 13/14 од 05.06.2014. године и Вишег суда у Пироту Кж 164/14 од 19.11.2014. године, у седници већа одржаној 12.02.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М., адвоката Т.К., као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Пироту К 13/14 од 05.06.2014. године и Вишег суда у Пироту Кж 164/14 од 19.11.2014. године, тако што Врховни касациони суд на основу члана 422. тачка 2) ЗКП, према окривљеном М.М. за кривично дело за које је правноснажно оглашен кривим

ОДБИЈА ОПТУЖБУ

- да је дана 22.02.2009. године, око 03,00 часа, у Б.П., ометао овлашћена службена лица П.С., Г.Д., М.Г. и М.В., полицијске службенике ПС Бела Паланка, у обављању послова безбедности – откривања и расветљавања кривичних дела, сходно члану 10. став 1. тачка 3) Закона о полицији, на тај начин што је крећући се својим камионом марке „ТАМ 4500“, без регистарских ознака, пре стицања права за управљање, локалним путем из правца села К. ка Б.П., превозећи у товарном делу камиона 2-3 м³ огревног храстовог дрвета, у друштву са П.М. из Б.П., када су му полицијски службеници, оштећени П. и Г. код капије С. И., у циљу контроле и утврђивања да ли је учињено кривично дело шумске крађе из члана 275. КЗ, и додао гас, тако да су се оштећени П. и Г., трчећи удаљили на страну коловоза, како их не би ударио, а затим у улици ... у близини Дома здравља када су полицијски службеници М.1 и М.2, који су се налазили у службеном возилу марке „Фиат Пунто“, рег. ознаке М ..., покушали да га зауставе светлосном сигнализацијом, наставио са вожњом крећући се ка возилу оштећених, тако да је оштећени М.1 који је управљао службеним возилом, морао да скрене улево, како

би избегао саобраћајну незгоду након чега је, док су га пратиле две полицијске патроле окривљени наставио са кретањем ка старом путу према П., скренувши на земљани пут, све док му се камион није заглавио у снегу, када је са Павловићем изашао из камиона и побегао ка селу О., а био је урачунљив, свестан противправности и забрањености свог дела и хтео је његово извршење,

- чиме би извршио кривично дело ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности и одржавања јавног реда и мира из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру,

јер у смислу члана 4. став 1. Законика о кривичном поступку нико не може бити гоњен за кривично дело за које је одлуком суда правноснажно ослобођен или осуђен.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту К 13/14 од 05.06.2014. године, делимично је стављена ван снаге правноснажна пресуда Основног суда у Пироту К 677/10 од 27.12.2010. године, а којом пресудом је окривљени М.М. оглашен кривим да је извршио кривично дело ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, и то само у погледу одлуке о казни и то тако што је суд окривљеног М.М., за наведено кривично дело осудио на казну затвора у трајању од 90 дана и истовремено одредио да ће му се у ту казну урачунати изречена и плаћена новчана казна по решењу Општинског органа за прекршаје у Белој Паланци П 02-100/09 од 04.06.2009. године у износу од 5.000,00 динара и то тако што ће му се сваких започетих 1.000,00 динара изречене новчане казне урачунати као један дан казне затвора. Истом пресудом одлучено је да у преосталом делу пресуда Основног суда у Пироту К 677/10 од 27.12.2010. године, која је преиначена пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 1166/11 од 13.12.2011. године у погледу правне квалификације кривичног дела па је окривљени оглашен кривим због извршења кривичног дела ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности и одржавања јавног реда и мира из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру и којом је обавезан на плаћање паушала суду у износу од 2.000,00 динара и трошкова кривичног поступка у износу од 260,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а оштећени П.С., Г.Д. и М.В. су ради остваривања имовинскоправног захтева за накнаду штете упућени на покретање парничног поступка, се оставља на снази.

Пресудом Вишег суда у Пироту Кж 164/14 од 19.11.2014. године делимичним уважавањем жалбе браниоца окривљеног М.М., преиначена је пресуда Основног суда у Пироту К 13/14 од 05.06.2014. године и то у ставу 2. осуђујућег дела, тако што се из радњи окривљеног наведених у изреци пресуде К 677/10 од 27.12.2010. године изостављају речи „дали светлосни знак црвене боје да се заустави, а који представља знак за обавезно заустављање наставио да се креће“, као радње извршења обухваћене прекршајном одлуком, док је у преосталом делу жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована, а пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног М.М., адвокат Т.К., због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање, или да укине другостепену пресуду и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање, или да на основу члана 422. тачка 2) ЗКП одбије оптужбу и одлучи да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М., адвоката Т.К. је основан.

По налажењу Врховног касационог суда, основано бранилац окривљеног М.М. у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, јер је у конкретном случају ствар већ правноснажно пресуђена, будући да се у предметном кривичном поступку окривљени гони за исте радње које су наведене и у прекршајном решењу Општинског органа за прекршаје у Белој Паланци, којим је окривљени М.М. оглашен одговорним да је учинио прекршај из члана 226. став 1. тачка 25. Закона о основама безбедности саобраћаја на путевима, затим прекршај из члана 226. став 1. тачка 29. истог закона и прекршај из члана 226. став 1. тачка 33. истог закона, а за које прекршаје му је изречена новчана казна у укупном износу од 15.000,00 динара, будући да је суштински чињенични опис кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим у предметном кривичном поступку и прекршаја за које је наведеним решењем оглашен одговорним, идентичан у погледу извршиоца, места, времена, пасивног субјекта и радњи извршења.

Наиме, у прекршајном поступку против окривљеног М.М., решењем Општинског органа за прекршаје у Белој Паланци Уп 02-100/09 од 16.06.2009. године, окривљени М.М., оглашен је одговорним да је дана 22.02.2009. године око 03,00 часа на локалном путу Б.П., село К., Општина Б.П., управљао теретним моторним возилом марке Т. и није поступио по наредби службеног лица, датој лампом црвене боје да своје возило заустави већ је наставио са даљим кретањем, а чиме је учинио прекршај из члана 226. став 1. тачка 25) Закона о основама безбедности саобраћаја на путевима, те да је истог дана, места и времена управљао теретним моторним возилом марке Т. пре стицања права на управљање моторним возилом, а чиме је учинио прекршај из члана 226. став 1. тачка 29) ЗООБС као и да је истог дана, места и времена управљао нерегистрованим теретним моторним возилом марке Т. а чиме је учинио прекршај из члана 226. став 1. тачка 33) ЗООБС, а за које прекршаје му је изречена новчана казна у укупном износу од 15.000,00 динара.

Полазећи од наведеног, чињенични опис прекршаја дат у решењу којим је окривљени М.М. оглашен одговорним и кажњен због учињених прекршаја, односи се на истог окривљеног, исти животни догађај са истим животним чињеницама у погледу времена и места дешавања и у битном истим радњама окривљеног које се односе на непоступање критичном приликом по наредби службеног лица, датој лампом црвене боје односно светлосном сигнализацијом, да своје возило заустави, већ настављањем окривљеног са даљим кретањем у возилу којим је управљао, а које радње су садржане и у опису кривичног дела ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, а за које кривично дело је окривљени побијаним правноснажним пресудама оглашен кривим.

Одредбом члана 4. став 1. ЗКП је прописано да нико не може бити гоњен за кривично дело за које је одлуком суда правноснажно ослобођен или осуђен или за које је оптужба правноснажно одбијена или је поступак правноснажно обустављен.

Имајући у виду цитирану законску одредбу и битно истоветан чињенични опис прекршаја окривљеног М.М. наведеног у изреци правноснажног прекршајног решења Општинског органа за прекршаје у Белој Паланци Уп 02-100/09 од 16.06.2009. године, којим је окривљени оглашен одговорним и кажњен за извршене прекршаје и радњу извршења кривичног дела ометања овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, за које је окривљени правноснажно осуђен у овом кривичном поступку, нижестепени судови су били дужни да према окривљеном одбију оптужбу. С тим у вези, а како првостепени и другостепени суд нису према окривљеном одбили оптужбу, то је по оцени овог суда, побијаним правноснажним пресудама на штету окривљеног учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је отклонио наведену повреду закона, преиначењем правноснажних пресуда, тако што је према окривљеном М.М. на основу члана 422. тачка 2) ЗКП одбио оптужбу да је извршио кривично дело ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, јер у смислу члана 4. став 1. ЗКП нико не може бити гоњен за кривично дело за које је одлуком суда правноснажно ослобођен или осуђен.

Како је према окривљеном М.М., оптужба одбијена, то је Врховни касациони суд на основу члана 265. став 1. ЗКП, одлучио да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 2. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.**